

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 8313216076
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8313216076.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu B. K., bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. Jankou Vasil'ovou, advokátkou v Humennom, Kudlovska 1, proti žalovanej Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a. s., so sídlom v Košiciach, Komenského 50, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kerecsman, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15 Cpr 2/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. septembra 2016, sp. zn. 13 CoPr 4/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné rozsudkom z 23. mája 2014, č. k. 15 Cpr 2/2013-294 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou danou mu listom žalovanej z 24. júna 2013 (ďalej len „výpoveď“) je neplatné, pracovný pomer naďalej trvá a náhrady mzdy od 31. augusta 2013 do opätovného nástupu do práce. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 1 771,81 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd dospel k záveru, že výpoveď daná zamestnávateľom žalobcovi pre závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce je dôvodná a spĺňa všetky formálne náležitosti platnej výpovede. Výpovedný dôvod - závažné porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v obohacovaní sa žalobcu na úkor žalovanej neoprávneným odberom vody v mieste jeho trvalého bydliska bol preukázaný, a to, existenciou podzemného prepojenia prírodného potrubia pred meradlom, funkčným zemným ventilom a chráničkou, ktorá pri použití jednoduchej zemnej súpravy umožňuje manipuláciu s ventilom zo zemského povrchu, spolu s meraniami spotreby. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 21. mája 2015, sp. zn. 11 CoPr 6/2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil. Určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou danou žalobcovi listom žalovanej zo dňa 24. júna 2013 je neplatné a pracovný pomer žalobcu u

žalovaného trvá. Vo výroku o zamietnutí žaloby na náhradu mzdy a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušil. Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním znenia výpovede z ktorej vyplýva, že závažného porušenia pracovnej disciplíny sa žalobca dopustil tým, že sa obohacoval na úkor spoločnosti - zamestnávateľa neoprávneným odberom pitnej vody ako odberateľ na odbernom mieste E.. Na základe tejto výpovede pracovný pomer žalobcu u žalovanej mal skončiť uplynutím výpovednej doby 31. augusta 2013. Konštatoval, že výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce musí z hľadiska skutkového vymedzenia obsahovať skutok tak, aby bolo možné zistiť, či bola daná v lehote, ktorú stanovuje ustanovenie § 63 ods. 4 Zákonníka práce. Preto z nej musí byť zrejmé, kedy a ako došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, čo z danej výpovede zrejmé nie je. Výpoveď je teda neurčitá, a preto neplatná.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 24. februára 2016 sp. zn. 8 Cdo 871/2015 na dovolanie žalovanej rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v otázke splnenia formálnych náležitostí výpovede danej žalobcovi žalovanou podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce.

4. Krajský súd v Prešove (v poradí druhým) rozsudkom z 8. septembra 2016 sp. zn. 13 CoPr 4/2016 pripustil späťvzatie žaloby, ktorou žalobca žiadal určiť, že jeho pracovný pomer u žalovanej trvá, v tomto rozsahu zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a v tejto časti konanie zastavil. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v jeho prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania. Rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj náležitý právny záver. Stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku a na zdôraznenie správnosti uviedol ďalšie dôvody. Citoval § 25 ods. 1 písm. b/ zákona č. 422/2002 Z.z., podľa ktorého o neoprávnený odber vody z verejného vodovodu ide vtedy, ak sa tento odber uskutočnil pred meradlom (podľa § 29 ods. 7 tohto zákona ak sa určuje množstvo vody dodanej verejným vodovodom meradlom alebo sa odpadové vody vypúšťajú do verejnej kanalizácie cez meradlo, musí takéto meradlo spĺňať požiadavky určené osobitným predpisom) alebo odber po odstránení meradla. Na základe vykonaného dokazovania, čo bolo potvrdené aj na pojednávaní pred odvolacím súdom, bolo jednoznačne preukázané, že odbočka odberu vody bola urobená pred vodomerom, že žalobca mal vedomosť o tejto odbočke odberu vody pred vodomerom, o čom svedčí to, že vodomernú šachtu vybudoval a k vodomernej šachte pripojil v mieste čierneho prepojenia na jeho začiatku aj na konci hadicu, ktorá na nákrese (č. l. 218 spisu) je zakreslená tenšou čiarou. Žalobca potvrdil, že žalovaná spoločnosť montovala len vodomerný. Všetky ostatné napojenia robil žalobca. Na odvolacom pojednávaní bolo potvrdené, že nákras (č. l. 218) znázorňuje pozemok žalobcu a najmä tú časť, kde je nakreslená odbočka, ktorá je pred vodomerom. V tejto súvislosti konštatoval, že nepochybne bol preukázaný neoprávnený odber (§ 25 ods. 1 písm. b/) pred meradlom žalobcom. Toto jeho konanie treba nepochybne považovať za porušenie pracovnej disciplíny a žalobca nepochybne konal v rozpore s § 81 písm. c/, e/ Zákonníka práce a došlo z jeho strany k neoprávnenému odberu vody. Odvolacie námietky týkajúce sa prerušenia konania nepovažoval za dôvodné, lebo trestné konanie nie je skončené a navyše sa v ňom rieši otázka trestnej zodpovednosti a nie otázka občianskoprávnej zodpovednosti. Napokon neoprávnený odber vody žalobcom bol v konaní nepochybne preukázaný. Teda žalobca sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny a sú dané dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer a v dôsledku čoho mu bola oprávnená daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce. Žalobca porušil povinnosti zamestnanca nielen v zmysle § 81 písm. c/ a e/ Zákonníka práce, ale aj v kontexte s týmto ustanovením ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, a to kolektívnu zmluvu a pracovný poriadok, tiež Etický kódex žalovanej, v zmysle ktorých je zamestnanec povinný nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa a jeho oprávnené záujmy chrániť, neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa akoukoľvek formou a nedovoliť ani iným obohatiť sa na úkor zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako zamestnanec žalovanej konal v rozpore s týmito povinnosťami zamestnanca a teda porušil pracovnú disciplínu. Povinnosť neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa patrí k týmto zamestnaneckým povinnostiam, ktoré treba dodržiavať na každom mieste a za každých okolností.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho prevyšujúcej časti vo veci a vo výroku o trovách konania a proti výroku, ktorým rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že určí, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou je neplatné alebo dovolaním napadnutý rozsudok zruší a vec vráti odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP odôvodnil dôvodom uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, t. j. tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na predmet konania, na ním uvedené dôvody neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, dôvody rozhodnutí súdov nižšej inštancie. Podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko z preukázaných skutkových záverov odvolací súd vyvodil nesprávne právne závery, čím sa pri posudzovaní právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. V tejto súvislosti citoval § 61 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce, § 25 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a poukázal a na to, že podľa ustálenej judikatúry, ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnávateľa zavinené a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Pri určovaní závažnosti porušenia pracovnej disciplíny je potrebné prihliadať na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastáva, na jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, na čas a situáciu, v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na mieru zavinenia zamestnanca, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnanca, na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, na to, či svojím konaním zamestnanec spôsobil škodu a súčasne je potrebné vziať do úvahy aj konkrétne pomery u zamestnávateľa. Právny názor súdov oboch inštancií vychádzajúci zo skutkových záverov, že neoprávnene odoberal od žalovanej pitnú vodu z verejného vodovodu a tým konal v rozpore s povinnosťami vymedzenými v príslušných ustanoveniach Zákonníka práce považoval za nesprávny, pretože pre uplatnenie pracovnoprávnej zodpovednosti z dôvodu neoprávneného odberu pitnej vody nepostačuje len prepojenie v zemi, ale musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu tým, že predmetné zariadenie aj skutočne užíval, vedome reguloval spotrebu pitnej vody z verejného vodovodu pred meradlom v dôsledku čoho sa obohacoval na úkor majetku svojho zamestnávateľa. Iba z takto preukázaného zavineného porušenia pracovných povinností je možné dospieť k právnemu záveru o závažnom porušení pracovnej disciplíny, ktorý by bol dôvodom pre skončenie jeho pracovného pomeru. Ak pri výkone kontroly uskutočnenej žalovanou 29. mája 2013 neboli zistené žiadne z týchto podstatných okolností, ktoré by svedčili nielen o hypotetickom, ale o reálnom, t. j. skutočnom odbere pitnej vody z hlavného vodovodu pred meradlom, nie je možné dospieť k záveru o závažnom porušení pracovnej disciplíny ako právneho dôvodu skončenia pracovného pomeru. Z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva, že v čase dania mu výpovede neexistoval výpovedný dôvod, preto je skončenie pracovného pomeru neplatné. Dovoláním napadnutý rozsudok sa odchyľuje od ustálenej judikatúry najvyššieho súdu (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5 Co 17/2011), nakoľko odvolací súd pri právnom hodnotení závažnosti porušenia pracovnej disciplíny neprihliadol na jeho osobu ako zamestnanca, ktorý ako strojník v priebehu trvania pracovného pomeru pristupoval k plneniu pracovných povinností zodpovedne. Z uvedených dôvodov skutočnosť, že sa pri kontrole našlo prepojenie pred meradlom nie je možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny takej intenzity, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol skončiť pracovný pomer výpoveďou. Dovolanie podal aj z dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP, lebo porušenie práva na spravodlivý súdny proces vidí v tom, že odvolací súd vyhodnotil za nedôvodnú jeho námietku spočívajúcu v zamietnutí návrhu na prerušenie konania na čas do právoplatného skončenia trestného konania.

6. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. c/, resp. písm. f/ CSP, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné, resp. nie je odôvodnené prípustným dovolacím dôvodom. Ak by dovolací súd považoval dovolanie za prípustné, tak navrhla jeho zamietnutie.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru,

že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Procesné účinky teda dovolanie vyvolalo po tomto dni. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa.

9. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP a súčasne § 421 CSP.

11. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ustanovenie § 420 CSP formuluje jednak prípustný predmet, a to vymedzením, proti akým rozhodnutiam je dovolanie prípustné (vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí). Pre prípustnosť dovolania je ďalej potrebné, aby tieto rozhodnutia trpeli niektorou z väd zmätočnosti uvedených v § 420 CSP; tieto budú relevantné len vtedy, pokiaľ trvajú aj v priebehu dovolacieho konania. Vady zmätočnosti sú zároveň dovolacím dôvodom podľa § 431 CSP.

13. V danom prípade žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.

zn. I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

15. K žalobcom tvrdenému porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd jeho námietku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania na čas do právoplatného skončenia trestného konania vyhodnotil za nedôvodnú treba uviesť, že rozhodnutie o prerušení konania, ktoré navrhol žalobca (podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet) bolo fakultatívnym prerušením konania, o ktorom mohol súd rozhodnúť iba výnimočne a to v prípade, ak sa v inom konaní rozhodovalo o otázke, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, teda išlo o také prerušenie konania, ktoré bolo pre samotné konanie nevyhnutné. To znamená, že prerušenie konania vo všeobecnosti predstavuje skôr výnimku ako pravidlo (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu z 21. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 150/2010). V danej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, ktorý považoval odvolací súd za správny, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania a to do právoplatného skončenia konania v trestnej veci, ako navrhoval žalobca. Preto tým, že odvolací súd vyhodnotil námietku žalobcu o neprerušení konania súdom prvej inštancie do právoplatného skončenia konania v trestnej veci za nedôvodnú, neporušil jeho právo na spravodlivý proces.

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu.

18. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu.

20. Žalobca v dovolaní namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, lebo pre uplatnenie pracovnoprávnej zodpovednosti z dôvodu neoprávneného odberu pitnej vody z verejného vodovodu nepostačuje len zistenie prepojenia v zemi, ale musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu tým, že predmetné zariadenie aj skutočne užíval, vedome reguloval spotrebu pitnej vody z verejného vodovodu pred meradlom v dôsledku čoho sa obohacoval na úkor majetku svojho zamestnávateľa a iba z takto preukázaného zavineného porušenia pracovných povinností je možné dospieť k právnemu záveru o závažnom porušení pracovnej disciplíny, ktorý by bol dôvodom pre skončenie pracovného pomeru.

21. V súvislosti s uvedeným dovolací uvádza, že otázka preukázania porušenia pracovnej disciplíny žalobcom je otázkou skutkovou, nie právnou. Súdmi nižšej inštancie dospeli na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia k jednoznačnému záveru o preukázaní, že odbočka odberu vody bola urobená pred vodomernom, že žalobca mal vedomosť o tejto odbočke odberu vody pred vodomernom, že vodomernú šachtu vybudoval a k vodomernej šachte pripojil v mieste čierneho pripojenia na jeho začiatku a na konci hadicu. Teda k záveru, že nepochybne bol preukázaný neoprávnený odber pred

meradlom zo strany žalobcu, ktorý ako zamestnanec žalovanej konal v rozpore s uvedenými povinnosťami zamestnanca a porušil pracovnú disciplínu, lebo povinnosť neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa patrí k tým zamestnaneckým povinnostiam, ktoré je treba dodržiavať na každom mieste a za každých okolností. Predmetom dovolania nemôže byť preskúmanie takto zisteného skutkového stavu, lebo dovolanie podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom, z ktorého vychádzal odvolací súd). Preto sú výhrady žalobcu k zistenému skutkovému stavu pre dovolacie konanie irelevantné.

22. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že žalobca vyvodzuje prípustnosť jeho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, lebo podľa jeho názoru sa odvolací súd pri právnom posudzovaní veci odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (napr. od rozhodnutia sp. zn. 5 Cdo 17/2011), pretože pri hodnotení porušenia pracovnej disciplíny neprihliadol tiež na jeho osobu ako zamestnanca, ktorý ako strojník v priebehu trvania pracovného pomeru u žalovanej pristupoval zodpovedne k plneniu pracovných povinností. Dôsledkom existencie prepojenia pred meradlom nie je vznik škody a ani obohacovanie sa na úkor zamestnávateľa. Z tohto dôvodu skutočnosť, že sa pri výkone kontroly našlo prepojenie pred meradlom nie je možné považovať za závažné porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca takej intenzity, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol skončiť pracovný pomer výpoveďou.

23. Podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede.

24. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny a sú dané dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer a v dôsledku čoho mu bola oprávnené daná výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce. Žalobca porušil povinnosti zamestnanca nielen v zmysle § 81 písm. c/ a e/ Zákonníka práce, ale aj v kontexte s týmto ustanovením ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, a to kolektívnu zmluvu a pracovný poriadok, tiež Etický kódex žalovanej, v zmysle ktorých je zamestnanec povinný nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa a jeho oprávnené záujmy chrániť, neobohacovať sa na úkor zamestnávateľa akoukoľvek formou a nedovoliť ani iným obohatiť sa na úkor zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako zamestnanec žalovanej konal v rozpore s týmito povinnosťami zamestnanca a teda porušil pracovnú disciplínu.

25. Právny záver odvolacieho súdu, vychádzajúci z konkrétnych okolností danej veci, podľa ktorého je bez akýchkoľvek pochybností preukázané porušenie pracovnej disciplíny žalobcom takej intenzity, že je dôvodom pre skončenie pracovného pomeru výpoveďou, nie je v rozpore s o závermi o kritériách hodnotenia intenzity porušenia pracovnej disciplíny vyslovenými v žalobcom citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu.

26. V uznesení zo 14. júna 2011 sp. zn. 5 Cdo 17/2011, na ktoré poukázal žalobca, najvyšší súd uviedol, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä ustanoveniami § 81, § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie), je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru alebo pre výpoveď z pracovného pomeru. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za

porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí o d konkrétnych okolností a ovplyvňuje h o tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ak aj situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod.

27. Tiež v rozsudku z 29. septembra 2009 sp. zn. 5 Cdo 74/2008 dovolací súd zdôraznil, že „hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí vždy od konkrétnych okolností prípadu a v zásade ju ovplyvňuje 1/ osoba zamestnanca, 2/ funkcia, ktorú vykonáva (resp. jeho pracovné zaradenie), 3/ jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, 4/ spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, 5/ situácia, v ktorej k porušeniu došlo, 6/ dôsledky pre zamestnávateľa. Demonstratívny výpočet vyššie uvedených základných kritérií je rámcom objektívneho posúdenia stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny“.

28. Dovolací súd z týchto dôvodov uzatvára, že v predmetnej otázke, t. j. v otázke posúdenia konkrétnych okolností danej veci majúciich vplyv na hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa odvolací súd neodklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Nie je odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ak odvolací súd s prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti veci dospel k právnomu záveru, že žalobca sa preukázateľne dopustil porušenia pracovnej disciplíny takej intenzity, že je dôvodom pre skončenie pracovného pomeru výpoveďou. Sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnomu posudzovaniu veci významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

29. Preto dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

30. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.